

Acción Católica

SEMANARIO PARROQUIAL

AÑO XIX - NUM. 461 - GRANOLLERS, 25 DE OCTUBRE 1959

CRIST REI

Moltes coses en l'Evangelí i en la vida religiosa fan creure el poble senzill més apte que la gent il·lustrada per a entendre la reialesa del Reialme interior, Reialme de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia i d'amor, com canta el Prefaci de la Missa de Crist-Rei. És el Reialme que ha introduït al món una bondat que supera la justícia. Penseu com seria de cruel la justícia seca, no assuaujada per l'amor que fa renunciar al seu davant del germà feturós, per la clemència a perdonar el penedit i abraçar l'enemic. Aquest és l'únic Reialme que, per virtut pròpia, supera la pallidesa de la justícia, propensa a tornar-se freda, és a dir, cruel i en definitiva injusta; de la injustícia que fa regnar la norma rígida, però no encomana la joia de crear.

Mostres anticipades d'aquesta superació de la justícia va donar el Senyor amb les paràboles del Fill pròdig, del servent deutor de deu mil talents i amb l'afirmació que al cel hi ha més alegria per un pecador convertit que per noranta nou justos perseverants.

Tal és el Regne d'aquest Rei, Regne que evidentment no és d'aquest món. Però ens hem de guardar de pensar que el fet de no ser d'aquest món el fa més feble que els que en són. Ben al contrari, no hi ha regnat més fort, més eficaç, més profundament i intensament dominador que el que s'exerceix primordialment sobre la intel·ligència i el cor, potser diríem millor sobre aquell fons ardent de l'ànima d'on brollen la intel·ligència i el cor, les idees i els afectes i sobretot les intencions. Qui domina això, domina tot l'home. Per això els poders temporals, els que són d'aquest món, força vegades, tot fingint de menyspremar-lo, en el fons l'envegen i espermeten intrusions que, si no són vençudes, reporten a l'home la pitjor de les tiranies. És el pecat pagà per essència, comès en la nostra època pels totalitarismes polítics. El Reialme del Crist no és d'aquest món, però és en aquest món i hi influeix tan profundament, que si tots els homes, sobretot els acimats, li fossin submisos, el convertirien en un Paradís. -CARLES CARDÓ

III Semana de Juventud

Jóvenes y muchachas de Granollers:

Estamos casi a las puertas de esta III Semana de Juventud. Esta Semana que ya es algo nuestro: tuyo, mío y de todos los jóvenes de nuestra ciudad. Esta Semana, en la que el lugar que tú tienes reservado, te hace imprescindible en ella.

¿Imprescindible? Es exagerar, tal vez pienses. Pero, amigo o amiga, ciertamente eres imprescindible en tu lugar, para llevar a término la tarea que a los jóvenes, por el sólo hecho de serlo, se nos pide.

Nosotros mismos debemos construir, configurar nuestra vida, y con nuestro propio esfuerzo, el de todos, edificar el mundo para nuestros hijos. Y en esta tarea común no caben huecos.

Y obedeciendo a la llamada, triple llamada, de Cristo, de nuestra comunidad de hoy y de la de mañana, queremos levantar el fundamento de nuestra obra.

Y bien sabemos todos que este fundamento es la familia.

Y de ahí nuestro grito:

«Preparemos hoy nuestro hogar de mañana», que, llenos de esperanza y de resolución, queremos hacer oír por todos los rincones de la ciudad.

Y este nuestro entusiasmo es sincero, consciente y alegre.

Sincero, porque ninguna otra puede ser la actitud de la juventud auténtica.

Consciente, porque sabemos que nuestra tarea es trascendente.

Y alegre, porque la juventud lleva en su entraña la alegría y porque por resolución voluntaria queremos aprender, con alegría, a ver claro — que no fácil es — aquellos caminos que tienen que llevarnos a la conquista de este mundo mejor que presentimos.

Para ello, confiamos en Dios y confiemos en nosotros mismos, que Dios, nuestros mayores y la vida de mañana, también confían en nosotros.

Estamos seguros que esta III Semana será la Semana de la gozosa alegría y de la confiada esperanza de una juventud, que respondiendo a la triple llamada se lanza a la tarea urgente de preparar su hogar de mañana.

Que nuestros corazones vibrarán, que podremos ver cada uno en la mirada de los demás el santo empeño de ayudarnos mutuamente, y que de la palabra encendida de los conferenciantes, podremos barruntar una base para nuestro punto de partida — el de cada uno y el de todos — de todo ello, también estamos seguros.

¡Hasta entonces!

PEDRO SERRA MONNER
de la Comisión Organizadora

¡Joven, muchacha!

Te espera un futuro apasionante.

No quieras instalarte cómodamente en tu juventud, que sabes que no va a durar

siempre. ¡Prepara tu matrimonio!

Tu hogar de mañana será lo que tu quieras hoy